

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE **privind înființarea Consiliului Național pentru Prevenirea și Combaterea** **Torturii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Capitolul I **Dispoziții generale**

Art. 1. - (1) În vederea examinării în mod regulat a tratamentului aplicat persoanelor private de libertate, în conformitate cu legislația internă și cu documentele internaționale la care România este parte, precum și a recomandărilor pentru îmbunătățirea acestui tratament, se înființează Consiliului Național pentru Prevenirea și Combaterea Torturii, denumit în continuare Consiliul, autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar, cu sediul în municipiul București.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul își desfășoară activitatea în mod independent, fără ca aceasta să fie îngrădită sau influențată de către alte instituții ori autorități publice.

Art. 2. – (1) În înțelesul prezentei legi, prin persoană privată de libertate se înțelege persoana aflată în detenție sau închisoare ori plasată într-un mediu public sau privat de rețineră din care nu îi este permis să plece după voia sa, prin decizia oricărei autorități judiciare, administrative sau de altă natură.

(2) În înțelesul prezentei legi, locuri supuse monitorizării Consiliului sunt:

- a) penitenciarele, centrele de reeducare pentru minori, penitenciarele-spital;
- b) centrele de reținere și arestare preventivă, sediile unităților de poliție, indiferent de subordonare;
- c) sediile unităților de jandarmi;
- d) camerele de triere și reținere administrativă pentru cetățeni străini a căror situație juridică trebuie clarificată, spațiile amenajate în punctele de trecere a frontierei din aeroporturi, sediile poliției de frontieră;
- e) centrele de cazare pentru străinii care au intrat ilegal în țară, centrele de cazare pentru refugiați;
- f) spitalele de psihiatrie; centrele în care se acordă servicii de asistență pentru consumatorii de droguri, în regim închis;
- h) căminele pentru persoane vârstnice sau alte centre rezidențiale destinate persoanelor vârstnice, centrele de plasament, centrele de primire a copilului în regim de urgență, centrele maternale, centrele pentru minorii care au săvârșit fapte penale și nu răspund penal, instituțiile medico-sociale pentru persoane cu dizabilități mintale;
- i) centrele de detenție pentru personalul militar;
- j) mijloacele de transport al persoanelor private de libertate;
- k) orice alt loc pe care o persoană nu îl poate părăsi atunci când dorește.

(3) În sensul prezentei legi, prin Subcomitetul de prevenire se înțelege Subcomitetul de prevenire a torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, înființat prin Protocolul Opțional.

Capitolul II

Atribuțiile, organizarea și funcționarea Consiliului

Art. 3. – În îndeplinirea scopului său, Consiliul exercită următoarele atribuții, cu respectarea principiilor legalității, independenței funcționale și a personalului, imparțialității și obiectivității:

- a) monitorizează în mod regulat tratamentul aplicat persoanelor private de libertate în vederea consolidării protecției acestora împotriva torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante și a exercitării fără discriminări a drepturilor și libertăților fundamentale ale acestora;
- b) verifică legalitatea prezenței persoanelor private de libertate în locurile supuse monitorizării Consiliului, asigurarea tratamentului medical adecvat, a dreptului persoanelor la o a doua opinie medicală și a accesului acestora la o listă cu medicii la care pot apela pentru o a doua opinie medicală;

c) formulează recomandări cu caracter obligatoriu către autoritățile competente, în vederea îmbunătățirii tratamentului și condițiilor persoanelor private de libertate și a prevenirii torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante;

d) formulează și propune spre adoptare strategii, politici publice și norme de reglementare în domeniul prevenirii torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante, luând în considerare normele cuprinse în legislația internă și în documentele internaționale la care România este parte. În acest sens, Consiliul va consulta autoritățile publice, organizațiile neguvernamentale și alte entități legale care urmăresc protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante din locurile de detenție.

e) formulează propuneri de modificare și completare la proiectele legislative pe care le înaintează Senatului.

f) verifică, din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane interesate, cazurile în care sunt semnalate acte de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ori alte încălcări ale drepturilor persoanelor private de libertate și face recomandări cu caracter obligatoriu pentru autoritățile cu atribuții legale în domeniu;

g) sesizează de îndată autoritățile competente cu privire la cazurile de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ori alte încălcări ale drepturilor persoanelor private de libertate comise prin fapte de natură penală;

h) acordă asistență de specialitate persoanelor private de libertate care au nevoie de aceasta în a formula plângeri către autoritățile competente legal cu privire la cazurile de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ori alte încălcări ale drepturilor persoanelor private de libertate comise prin fapte de natură penală;

i) sesizează de îndată organele de cercetare penală competente cu privire la cazurile de deces al persoanelor private de libertate;

j) verifică activitatea autorităților cu atribuții legale de control al locuri supuse examinării Consiliului și face recomandări cu caracter obligatoriu pentru acestea și pentru autoritățile în subordinea cărora ele sunt organizate și funcționează;

k) organizează campanii de informare, de educare și instruire în scopul prevenirii torturii, pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante și al exercitării fără

discriminări a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor private de libertate;

l) menține legătura cu Subcomitetul ONU de Prevenire a Torturii, în conformitate cu prevederile Protocolului Opțional la Convenția pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante.

Art. 4. – În scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi revin, Consiliului îi sunt asigurate:

a) accesul la toate informațiile referitoare la numărul persoanelor private de libertate în locurile supuse examinării Consiliului, precum și la numărul și amplasarea acestora;

b) accesul la toate informațiile care privesc tratamentul aplicat persoanelor private de libertate și condițiile în care acestea trăiesc și își desfășoară activitatea;

c) accesul, fără nicio restricție, la toate locurile supuse monitorizării Consiliului și la instalațiile și amenajările acestora;

d) posibilitatea de a avea întrevederi cu persoanele private de libertate, fără martori, fie personal, fie cu un interpret dacă se consideră necesar, precum și cu orice altă persoană despre care Consiliul consideră că poate furniza informații pertinente;

e) libertatea de a alege locurile pe care dorește să le viziteze, inopinat, și persoanele cu care dorește să aibă întrevederi;

f) încunoștiințarea, de îndată, de către locurile supuse examinării Consiliului, asupra cazurilor de deces al persoanelor private de libertate;

g) dreptul de a fi informat, în termenul legal sau cu celeritate, cu privire la măsurile luate de autoritățile competente ca urmare a sesizărilor și recomandărilor formulate de către Consiliu;

h) calitatea procesuală activă în apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor private de libertate;

i) dreptul de a menține legătura cu Subcomitetul ONU de Prevenirea Torturii, de a trimite acestuia informații și de a se întâlni cu acesta.

j) publicarea și diseminarea rapoartelor anuale ale Consiliului.

(2) Autoritățile competente examinează recomandările Consiliului și dialoghează cu acesta în vederea eventualelor măsuri de punere în aplicare.

Art. 5. – (1) Nicio autoritate și niciun funcționar nu va dispune, aplica, permite sau tolera vreo sancțiune împotriva vreunei persoane sau organizații pentru fapta de a fi comunicat Consiliului sau reprezentanților acestuia orice informație, fie ea adevărată sau falsă, și nici una dintre aceste persoane sau organizații nu poate fi prejudiciată în vreun alt mod.

(2) Datele cu caracter personal nu se pot publica fără consimțământul expres al persoanei respective.

Art. 6. – (1) Consiliul Național pentru Prevenirea și Combaterea Torturii este format din președintele Consiliului, vicepreședintele Consiliului, membrii Colegiului director, inspectori de specialitate, funcționari publici și personal contractual. Funcția de inspector de specialitate este funcție publică cu statut special.

(2) Numirea inspectorilor de specialitate se face pe baza unui concurs sau examen, organizat potrivit regulamentului aprobat prin hotărâre a Colegiului director, la propunerea președintelui Consiliului, și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și pe pagina de internet a Consiliului.

(3) Numirea inspectorilor de specialitate, a celorlalți funcționari publici și, respectiv, a personalului contractual se face potrivit legislației specifice salarizării unitare.

Art. 7. – (1) Organul colegial, deliberativ și decizional, responsabil pentru îndeplinirea de către Consiliu a atribuțiilor prevăzute de lege este Colegiul director.

(2) Colegiul director este compus din 7 membri, cu rang de secretar de stat, propuși și numiți de Senat, pentru un mandat de 4 ani care pot fi reînnoit o singură dată, după cum urmează:

- a) 2 membri desemnați de organizațiile societății civile legal constituite cu activitate în domeniul apărării drepturilor persoanelor private de libertate;
- b) 2 membri desemnați de Colegiul Medicilor din România;
- c) 2 membri desemnați de Uniunea Națională a Barourilor din România.
- d) 1 membru desemnat de Colegiul Psihologilor din România

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (2) vor desemna, în mod corespunzător, câte un supleant.

(4) Ședința de constituire a Colegiului este legală dacă participă cel puțin majoritatea membrilor săi.

Art. 8. – (1) Poate fi numit membru al Colegiului director orice cetățean român care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are capacitate deplină de exercițiu;
- b) are studii superioare absolvite cu diplomă de licență;
- c) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;
- d) are cunoștințe profesionale și aptitudini corespunzătoare în domeniul atribuțiilor Consiliului.
- e) nu a fost agent sau colaborator al poliției politice comuniste;
- f) nu a colaborat cu organele de securitate și nu a aparținut acestora.
- g) cunoaște limba română;
- h) este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției;
- i) nu are calitatea de membru al unui partid politic.

(2) Membrii Colegiului director sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.

(3) Membrii Colegiului director nu pot avea calitatea de parlamentar, ales local, funcționar public parlamentar sau funcționar public, în exercițiu.

(4) La numirea membrilor Colegiului director se va urmări ca minimum două treimi dintre aceștia să fie licențiați în științe medicale și științe juridice.

(5) Membrii Colegiului director pot fi revocați sau eliberați din funcție numai în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) expirarea duratei mandatului;
- c) incapacitate de muncă, potrivit legii;
- d) dacă au fost condamnați definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală;
- e) dacă nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1);
- f) la propunerea fundamentată a cel puțin două treimi din numărul acestora.

(6) În situația în care împotriva unui membru al Colegiului director se pune în mișcare acțiunea penală, acesta se consideră suspendat de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Dacă prin hotărâre se constată nevinovăția persoanei în cauză, suspendarea ei din funcție încetează, este repusă în

toate drepturile avute anterior suspendării și i se achită drepturile bănești de care a fost lipsită.

(7) În situația prevăzută la alin. (3) lit. d) calitatea de membru al Colegiului director încetează de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Art. 9 – (1) Propunerile nominale pentru Colegiul director se înaintează biroului permanent al Senatului, cu 60 de zile înainte de data la care mandatele vor deveni vacante. Propunerile vor fi însoțite de: curriculum vitae, cazier judiciar adevărit medical din care să reiasă că persoana în cauză este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției; declarații pe propria răspundere ale candidaților din care să reiasă că nu se încadrează în prevederile art. 8 alin. (3) lit. e), f) și j).

(2) Biroul permanent al Senatului publică pe pagina de internet candidaturile depuse și înaintează propunerile Comisiei pentru drepturile omului culte și minorități și Comisiei juridice, de numiri, disciplină și validări, în vederea audierii candidaților în ședință comună. În termen de 10 zile de la publicarea candidaturilor se pot depune la comisiile permanente de specialitate, în scris, obiecțiuni argumentate cu privire la candidaturile depuse.

(3) În urma audierii candidaților, comisiile permanente de specialitate întocmesc un aviz comun, pe care îl prezintă în ședința de plen a Senatului, până la data la care expiră mandatele.

(4) Candidaturile se aprobă cu votul majorității senatorilor prezenți.

Art. 10 – (1) Membrii Colegiului director al Consiliului sunt garanți ai interesului public.

(2) Durata mandatului membrilor Colegiului director este de 4 ani, iar numirea acestora se face eșalonat, în funcție de expirarea mandatelor.

(3) În cazul în care un loc în Colegiul director devine vacant înaintea expirării mandatului, acesta va fi ocupat de o altă persoană numită, conform procedurii reglementate de prezenta lege, pentru restul de mandat rămas vacant.

(4) Activitatea depusă de membrii Colegiului director pe perioada exercitării mandatului se consideră vechime în specialitate.

Art. 11. – Consiliul este condus de un președinte, ales de membrii Colegiului director din rândul acestora, pentru un mandat de 4 ani. Președintele este ordonator principal de credite. Președintele este ajutat în activitatea sa de un vicepreședinte, ales de Colegiul director dintre membrii acestuia, pentru un mandat de 2 ani.

Art. 12. – Consiliul va prezenta anual, până la data de 15 martie a anului următor, raportul anual de activitate, acesta urmând a fi aprobat de Senat.

Art. 13. – (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Consiliului se asigură integral de la bugetul de stat. Proiectul de buget se întocmește de președintele Consiliului, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, și se înaintează Guvernului, pentru a fi inclus în proiectul bugetului de stat.

(2) Structura organizatorică a Consiliului, atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului din aparatul propriu se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare elaborat și aprobat de către Colegiul director, cu avizul conform al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și al Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități ale Senatului.

Capitolul III

Monitorizarea tratamentului aplicat persoanelor private de libertate în locurile de detenție

Art. 14 – (1) Echipele de vizitare, desemnate de Colegiul director pentru monitorizarea tratamentului împotriva torturii, desfășoară vizite anunțate sau inopinate în locurile de detenție.

(2) Vizitele prevăzute la alin. (1) pot fi desfășurate în baza unui plan anual de vizitare aprobat de către președintele Colegiului director.

(3) În vederea elaborării planului anual de vizitare, vor fi avute în vedere cel puțin următoarele criterii:

- a) tipurile locurilor de detenție existente;
- b) repartizarea geografică a locurilor de detenție;
- c) sesizările primite asupra existenței unei situații de tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante;
- d) vulnerabilitatea cunoscută a anumitor tipuri de locuri de detenție;
- e) rapoartele anterioare;
- f) rapoarte ale organismelor internaționale de monitorizare, cum ar fi rapoartele elaborate de Comitetul pentru prevenirea Torturii, de Subcomitetul de prevenire a

torturii și a pedepselor ori tratamentelor inumane sau degradante, de Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante, elaborate în urma vizitelor efectuate în România.

(4) Pot fi desfășurate vizite în cadrul locurilor de detenție care intră sub incidența prezentei legi și în urma unei sesizări asupra existenței unei situații de tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante în cadrul unui loc de detenție.

(5) Sesizarea prevăzută la alin. (4) poate fi făcută de orice persoană care se află într-un loc de detenție prevăzut la art. 2 alin. (2) sau de orice persoană care are cunoștință despre existența unei astfel de situații.

Art. 15 – (1) Fiecare vizită va fi efectuată de către o echipă de vizitare alcătuită dintr-un număr impar de membri, minim trei.

(2) La vizitele efectuate vor participa, dacă este cazul, și un colaborator extern, în funcție de specificul locului de detenție vizitat.

Art. 16 – (1) În cadrul vizitelor efectuate, echipa de vizitare va verifica respectarea normelor și standardelor internaționale și a legislației interne privind condițiile de deținere ale persoanelor private de libertate, în special în cele referitoare la prevenirea torturii ori tratamentelor aplicate cu cruzime, inumane sau degradante.

(2) În cazul în care există sugestii, propuneri și recomandări anterioare făcute de Comisia de experți aceluiași loc de detenție, se va verifica și respectarea acestora.

Art. 17 – (1) Instituțiile vizitate sunt obligate să pună la dispoziția reprezentanților echipei de vizitare, înainte, în timpul sau după efectuarea vizitei, orice documente sau informații care se află la dispoziția lor sau pe care le pot procura, solicitate de aceștia în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) pot privi:

- a) numărul persoanelor private de libertate;
- b) numărul de locuri de cazare ale locului de detenție, precum și amplasarea acestora;
- c) condițiile de detenție;
- d) orice alte date necesare pentru îndeplinirea scopului vizitei.

(3) Conducerea locurilor de detenție vizitate este obligată să acorde asistență și să se întâlnească cu membrii echipei de vizitare, în vederea realizării scopului vizitei.

Art. 18 – (1) Instituțiile vizitate sunt obligate să permită, de îndată, membrilor echipei de vizitare accesul în toate locurile de detenție, incintele, instalațiile și amenajările acestora.

(2) În caz de refuz, membrii echipei se adresează autorității ierarhic superioare ori autorităților administrației publice locale sau centrale care au emis autorizația de funcționare, în cazul locurilor de detenție private. Membrii echipei de vizitare vor menționa în raportul de vizită refuzul de a permite accesul.

(3) Refuzul de a permite accesul membrilor echipei de vizitare de către autoritățile prevăzute la alin. (2), poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.

Art. 19 – (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale membrii echipei de vizitare pot avea întrevederi în condiții de confidențialitate cu orice persoană privată de libertate în cadrul instituției vizitate.

(2) Instituția vizitată este obligată să pună la dispoziție un loc adecvat pentru desfășurarea întrevederii.

(3) Întrevederile vor avea loc doar cu acordul persoanei private de libertate și sunt confidențiale.

(4) La întrevedere nu pot participa reprezentanții ai locului de detenție, decât la solicitarea expresă a membrilor echipei de vizitare și doar în scopul asigurării protecției acestora. În acest caz, reprezentanții locului de detenție vor asigura numai supraveghere vizuală, cu respectarea confidențialității întrevederii.

(5) Numele și alte date personale ale persoanei intervievate nu pot fi făcute publice decât cu acordul acesteia.

(6) Membrii echipelor de vizitare nu pot divulga angajaților sau reprezentanților locului de detenție conținutul întrevederilor desfășurate conform prezentului articol.

(7) Pentru desfășurarea întrevederilor cu persoane care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română se va asigura prezența unui interpret, costurile interpretării fiind suportate din fondurile alocate activității Consiliului.

(8) Membrii echipei de vizitare pot solicita întreveneri cu orice altă persoană despre care apreciază că poate furniza informații pertinente, cu acordul acesteia.

Art. 20 – (1) După fiecare vizită va fi întocmit un proces-verbal, care va cuprinde cel puțin următoarele:

- a) data desfășurării vizitelor și locurile vizitate;
- b) compunerea comisiei de vizitare;
- c) neregulile constatate;
- d) măsurile ce se impun pentru remedierea deficiențelor;
- e) orice alte date sau informații pe care le consideră necesare.

Art. 21 – (1) Constatările rezultate în urma vizitelor sunt cuprinse într-un raport de vizită care, în cazurile în care sunt sesizate neregularități, va cuprinde și propuneri, sugestii și recomandări motivate.

(2) Raportul de vizită se întocmește și se adoptă, de către membrii echipei de vizitare, pe baza procesului-verbal prevăzut la art. 20, în termen de maxim 30 de zile de la data finalizării acesteia.

(3) Adoptarea raportului de vizită se face cu majoritatea voturilor membrilor care au luat parte la vizită. Motivarea opiniilor separate este obligatorie.

Art. 22 – (1) Raportul de vizită cuprinde cele constatate cu ocazia vizitei și, dacă este cazul, aspectele neconforme cu respectarea standardelor și documentelor naționale și internaționale referitoare la existența unor situații de tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante, concluzii, propuneri, sugestii și recomandări motivate.

(2) Raportul de vizită va evidenția și aspectele care reflectă o bună aplicare a standardelor privind respectarea drepturilor omului.

(3) În cazul în care sunt constatate nereguli raportul de vizită va cuprinde și o secțiune de sugestii, propuneri și recomandări motivate pentru remedierea acestor aspecte, care se va comunica locului de detenție vizitat și autorității ierarhic superioare ori autorității administrației publice locale sau centrale care a emis autorizația de funcționare, în cazul locurilor de detenție private.

(4) Propunerile, sugestiile și recomandările cuprinse în raportul de vizită pot privi:

- a) măsuri care trebuie luate de instituția vizitată;
- b) măsuri care trebuie luate de către instituția sau autoritatea publică în subordinea sau coordonarea căruia se află locul de detenție vizitat;

- c) propuneri și observații privind legislația, caz în care raportul de vizită va fi transmis și instituțiilor cu inițiativă legislativă în domeniu;
- d) orice alte aspecte considerate necesare.

Art. 23 – (1) Instituția vizitată are obligația de a transmite în termen de 30 de zile un răspuns motivat privind propunerile, sugestiile și recomandările cuprinse în raportul de vizită, cu indicarea poziției sale față de cele constatate, a termenului motivat în care vor fi luate măsuri pentru conformarea cu conținutul acestora sau, dacă este cazul, a motivelor pentru care nu se poate conforma.

(2) În cazul în care instituția vizată nu se conformează, Colegiul Director va informa, asupra acestui aspect, autoritatea ierarhic superioară ori autoritatea administrației publice locale sau centrale care a emis autorizația de funcționare, în cazul locurilor de detenție private. Colegiul Director propune autorităților precizate măsurile pe care le consideră necesare în raport cu lipsa răspunsului motivat prevăzut la alin (1). Răspunsul autorităților precizate poate fi atacat în condițiile Legii contenciosului administrativ nr 554/2004

Art. 24 – (1) Raportul de vizită este public și se afișează pe pagina de internet a instituției vizate de către acesta, a autorității ierarhic superioare ori autorității administrației publice locale sau centrale care a emis autorizația de funcționare, în cazul locurilor de detenție private, cu excepția acelor părți care privesc date personale ori informații clasificate.

(2) Răspunsul motivat se publică împreună cu raportul de vizită.

Art. 25 – (1) În cazurile în care se constată o încălcare a drepturilor omului prin tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante, care produc un risc iminent de afectare a vieții sau sănătății unei persoane, se va elabora un raport preliminar în regim de urgență, cu precizarea motivelor care impun adoptarea sa în regim de urgență.

(2) Termenul pentru întocmirea și adoptarea raportului preliminar este de 3 zile și poate fi prelungit pentru motive întemeiate cu încă 3 zile.

(3) Raportul preliminar va face referire doar la aspectele care au justificat elaborarea sa și va cuprinde în conținutul său și propunerile, sugestiile și recomandările pentru remedierea încălcărilor constatate.

(4) Instituțiile vizate sunt obligate să se conformeze de urgență propunerilor, sugestiilor și recomandărilor sau să formuleze un răspuns în termen de maxim 3 zile.

(5) După adoptarea raportului preliminar, se va întocmi raportul de vizită.

Art. 26 – (1) Președintele Consiliului are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare atunci când, în exercitarea atribuțiilor, constată săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală.

(2) Președintele Consiliului are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare cu privire la cazurile de deces al persoanelor private de libertate.

Art. 27 – (1) Echipele de vizitare pot efectua vizite ulterioare pentru a verifica respectarea sugestiilor, propunerilor și recomandărilor cuprinse în raportul de vizită.

(2) În cazurile prevăzute la art. 25 vizitele ulterioare sunt obligatorii.

Art. 26 – (1) Pe pagina de internet a instituției Consiliului National pentru Prevenirea și Combaterea Torturii se va publica raportul anual de activitate al instituției numai de ce este adoptat de Senat.

(2) Raportul anual de activitate se comunică Subcomitetului de prevenire, autorităților ierarhic superioare locurilor de detenție, autorităților administrației publice locale sau centrale care au emis autorizația de funcționare, în cazul locurilor de detenție private, Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Public, precum și organizațiilor neguvernamentale de profil.

Capitolul IV

Dispoziții finale

Art. 27 – Pentru îndeplinirea rolului său, membrii Colegiului director și personalul Consiliului National pentru Prevenirea și Combaterea Torturii beneficiază de pregătire profesională și asistență tehnică din partea Subcomitetului de Prevenire, în conformitate cu prevederile Legii nr. 109/2009 pentru ratificarea Protocolului opțional, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, publicată în Monitorul Oficial nr. 300 din 7 mai 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

**Președintele
Camerei Deputaților,
Valeriu Ștefan Zgonea**

**Președintele Senatului,
Crin Antonescu**